

မိုးမလတ်

ချီရိဒီဒီ မင်းချီ ရေတံလှေ

မင်းချီရေတံလှေ
သီချင်း

ကြည်လင်ပြာလဲသော မိုးကောင်းကင်ဇောက်တွင် ယင်းငြိမ်
ချောင်းရေကား စာသွင်သွင်စီးဆင်းလျက်ရှိသည်။ ချောင်း၏
တစ်ဘက်တစ်ချက်၌မူ နှာပိတ်သော သစ်တောများကို
တွေ့နေရ၏.....

ထိုသစ်တောများထဲတွင်ခွယ်ရော်တောသည် ဧကထူထပ်
ဆုံးနှင့် ဧကနက်ရှိုင်းဆုံးသော တောအုပ်စုဖြစ်လေသည်။

ရာသီဥတု သာယာနေသည်ကို သာမန်
 ဇာတ်မြင့် ခွယ်တော်တော်သည် ငြိမ်သက်
 လှပသည်ဟု ထင်ရပါသည်။ သို့သော်.....

တစ်နေရာရာတွင်ကား လွှပ်လွှပ်ရှား
 ရှား ဂြိုဟ်တုသစ်မှာ ခွယ်တော်
 တော်၏ အလေ့အထ ထုံးစံတစ်ခုလို
 ဖြစ်နေလေပြီ.....

မင်းသြောတော၊ ခွယ်
 တော်တောက သားတောင်တွေ
 ဂြိုဟ်တုသစ်ဆို...ဘာမှလဲ
 မထူးခြား.....

အဖေဖြစ်သူကတိတ်တိတ်နေရန်သတိပေး
လိုက်သဖြင့် ထိုသူစကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့်
ရပ်သွား၏။ မလွန်၊ မကမ်း၊ ချုံစပ်နားတွင်လှုပ်
လှုပ်ရွှေ့ရွှေ့ခြင်းစာစာကိုမနေကြသော...ယုန်
ကလေးနှစ်ကောင်.....

ယုန်ကလေးတစ်ကောင်
လွှင့်စင်ပစ်သွားပြီ...

ယုန်တစ်ကောင်ကတော့အုပ်
ထဲသို့ပြေးဝင်သွားသလုပ်....

ဖြေခွင့်နဲ့ပေါ့၊
ကွာ..နောက်တစ်ခေါက်
မှ နင်းစာလှည့်ပေါ့.....
ဟား...ဟား...ဟား...

ယုန်စာဆာကိုကောက်လာခဲ့ကြပြီးလျှောက်ချုပ်
ဆာဆီသောခွယ်တော်ပင်ကြီး ရှိရာသို့သူတို့နှစ်
ယောက် လျှောက်လာခဲ့ကြသည်.....

ငါတော့ မင်းနဲ့လိုက်
သာလိုက်ခဲ့ရတာခပ်
လန့်လန့်ပဲ ကျော့ခေါင်
ရာ.....

ဟာဖြစ်လို့
လဲ ပဲသုရ...

ဒီစွယ်တော်တော်က နတ်ကြီး
တယ်လေကွာ... သူတို့မကြိုက်တာလုပ်
မိရင် နန္ဒရာယ်ဆိုး ဘေးဆိုး နဲ့တွေ့တတ်
တယ်ဆိုတာ မင်းလဲကြားဖူးထားတာ
ပဲ မဟုတ်လား.....

နို့ကွာ... နာတွေပေါင်
ခင်းပါနဲ့ ပဲယုရာ... ခိုင်တင်းခွင့်
တင်းက နာတွေ နာခေါ်တွေကို
ဖယ်ထားခင်းပါ...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
လန့်တော့လန့်တယ်
ကွာ.....

လေးကိုကြိုးဖြတ်
ကာ ထိုးရာမှ
လွတ်ခတ်လာခဲ့
ကြသခွင့်.....

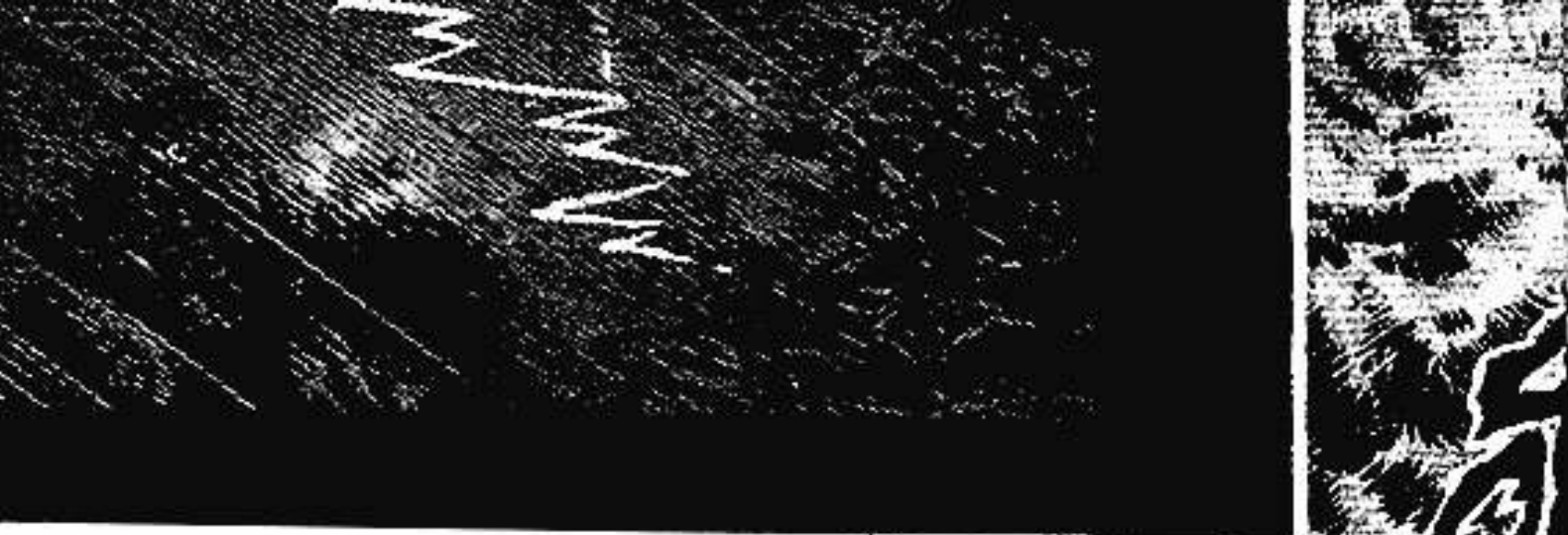
ထိုစဉ် ဆာဆောကမှကြွယ်လင်သာယာနေခဲ့သော မှန်သား
ကောင်ကင်ကြေး မဲမြင်သည့် ခုတ်ခြံဦး၊ ဆိုသလိုပင်ပေါက်
မြန်မြောင်းလိလာတော့သည့်၊ ညိုမှိုင်း မည်းမှောင်သော မိုး
သားတိမ်လိပ် တို့နှင့်အတူ ဇာတာတစ်ခွင်လုံးသည့်
ကြွေကန်စရာ အသွင်သို့ ဆောင်ကြဉ်းလာခဲ့၏.....

၉

လျှပ်ပန်းလျှပ်ခွံပျံ့များလင်းလက်
လို့ကတိုင်းကြောက်တတ်သူပဲသူ
စာဖို့ကားနေရာမရှိပြီတယ်.....

ဟေး ဗွတ်ဟေး...

မိုးသက်လေပြင်
ကုရောက်မှ
ကြောင့် ယင်ဗိုဗ်
ဆောင်သည့် ငြင်
သာမှုပရှိတော့ပါ-

တောင်ကျရေတိုင်း၊ ပွားလာပြီဆိုလျှင်ရေစီးထဲ
နစ်မြုပ်မသွားစေရန် သတိနှင့် ပျော်ခတ်နေကြ
ရသည်.....

ဘုရား... ဘုရား...
ငါတို့တော့ သခင်မ
မကြိုက်တာ လုပ်ဖို့
ခြံနဲ့ တူရယ်...

ဟဲ... ဒီပဲသုန့်
တော့နုကွပ် လျှင်
သာ ကောင်းကောင်း
ထိန်းပြီး ပျော်စမ်း
ပါကွာ.....

ထိုအခိုက်.....

ဇွေးဇွေးလှုပ်သောရေလုံးကြီးနှင့်အတူသန်မာ
သည့်အရာတစ်ခုကမြောက်တက်လာပြီး ပဲ
သိုင်းမှလျော်ခတ်နေသူကျော်ခေါင်ကိုရိုက်ချ
လိုက်၏.....

မိ..မိကျော်ခေါင်ကြီး..

ရယ်သံကြားရာသို့
ပံသုလုမိကြည့်
လိုက်ရာ ကြောက်
မက်ဖွယ်ရာ မှက်
အကြီးနှင့်မိန်းမ
ကြီးတစ်ဦးကို မိုး
ရေထဲ၌တွေ့လိုက်
ရသည်.....

ထောင်သံတောက မောလေတောင်ဖန်
လေသလား၊ လာခဲ့ရသော ခရီးအကွာ
အဝေးကပီ မောတောင်ဖန်လေသလား...

သည့်တောသည့်တောင် သည့်ခန့်သို့
ရောက်လာသည့်တွင် ဖျံလွှားခြေကုန်
လက်ပန်းကျရလေပြီ... အချိန်က
လည်း နေဝင်ဖူးဖူး.....

တောင်ယံတောနာလယ်
သစ်ကြီးဝါကြီးဝိန်းဝိတ်
ကဆီနေသဖြင့် မွှောင်
ရိပ်သစ်စမြင့်.....

စခန်းပတ်ပတ်လည်မှာ ဖီးရောင်ပြာဆင်းလာသည့်။
ဆင်းများထားရာနေရာနှင့် ကျွဲများထားရာနေရာများ
မှာ ဖီးပျံကြီးများ လိုထွက်လာ ဖို့.....

ပျံလွှားဘို့တံခါးပေါ်သို့တက်လာစဉ်...

စောဘင်က မှန်ကိုင်ဖိထွန်းညှိရင်း.....

ဆရာ ညစာ
တစ်ခါတည်းစား
မလား...

ခရီးရောက်မဆိုက်
မစားချင်သေးပါဘူး စော
ဘင်၊ ခဏနားပြီး ရေခိုး
ချိုးမလားလို့.....

ပျံ့ပွားက ရေခိုးချိုး ဗဟိုဆိုတာ၊
စောဘင်ကပျာကယာလွန်ကြည်
သည်.....

အို...ရေကူး
လို့ ဘယ်ဖြစ်
မလဲ.....

ခရီးပန်းလာတော့
လန်းဆန်းသွားတောင်
ရေကူးမလားလို့ စော
ဘင်ရယ်.....

ဘာဖြစ်လို့လဲ
စောဘဝ်...

ဆရာက
လှူသစ်ဆိုတာ၊
“မသာချောင်း”
ခေါ်ကြောင်း မသိ
သေးဘူးနဲ့တု
တယ်...

ဪ... မသာ
ချောင်း တိလား...
သစ်တော မြေပုံထဲမှာ
ကတော့ ယင်းငြိမ်
ချောင်းလို့ ဆိုတာ
တာပဲ.....

အခုတော့ ဒီ
ချောင်းဟာ ဒေသခံ
လူတွေရဲ့ ငါးစပ်ဖျား
မှာ မသာချောင်းလို့
တွင်နေတာကြာ
ပြီလို့ ဆရာ...

ဆို... ဘာ
ဖြစ်လို့လဲ...

စောဘဇ်မြို့မှာပဲ
မြို့စဉ်ဘိုတပ်လွှမ်း
လွှမ်းဆီမှ ဆူဆူညံညံ
အသံများကြောင့်
အခြေမပေးမြစ်တော့...

ဟေး..ဟေး.. မြန်မြန်လုပ်ကြ... မြေကြီးကို မိကျောင်း
ဆွဲနေကြ...

အော်သံများနှင့်အတူရေ
ထဲမှ တဗွမ်းဗွမ်းတိုက်ခိုက်
သံများကို ကြားလိုက်ရ
သည်.....

ပျံလွှားသေနတ်ဆွဲပြီး ပြေး
ဆင်းသွားဇန.....

စောဘဇ် ပျံလွှားနောက်မှ
ပါလာသည့် ချောင်းရှိရာ
သို့ အတော်ဝေးဝေးပြေး
သွားရသည်.....

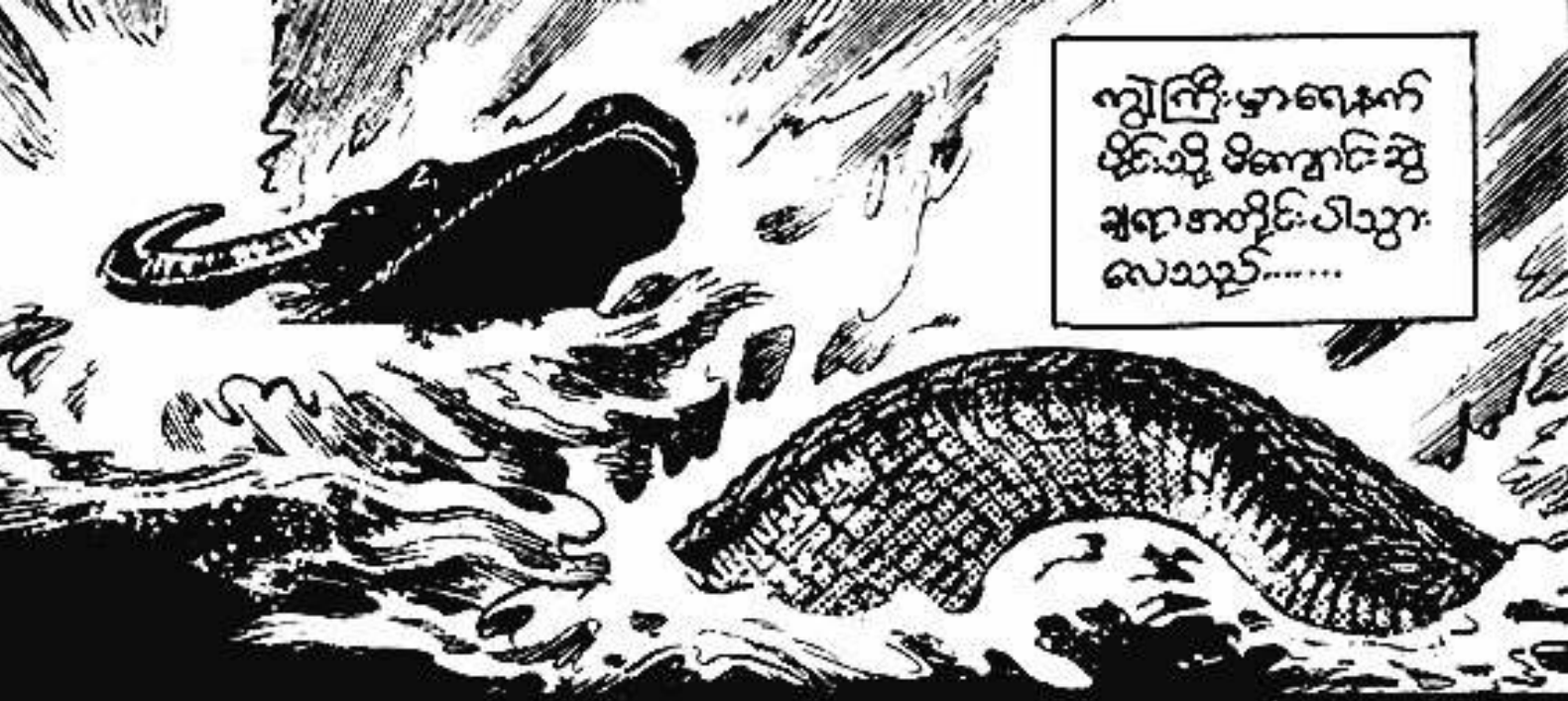
ဒါတောင်မှ ကျွန်
မိကျောင်းတိုက်ခိုက်
သံတွေကို ကျယ်လောင်
စွာ ကြားနေရအံ့...

ကျွန်ကြီးမှာ သစ်လုပ်
သားတွေ ပြောင်ကြီး
ဟဲ့ နာမည်ပေးထား
သည့် အတိုင်း ပြောင်
တစ်ကောင်လို့ နား
အင်ကောင်းလွန်းပုံ
ရသည့်.....

မိကျောင်းနဲ့ အဖို့ခိုက်ခိုက်
အကဲ၊ ကျွန်ကြီးနဲ့ လူညံ့ခတ်
မှတော့ နှင် ဝေခန့်သွန်းကာ
ဖြစ်နေစဉ်.....

ကျွဲကြီးမှာရေနက်
ဖိုင်းသို့ မိကျောင်းသို့
ချရာဇာတိုင်းပါသွား
လေသည်.....

ချောင်းကမ်းပါးပေါ်မှ လူတွေ ထုတ်၊ ငါး
လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် ဟစ်အော်နေကြ
သော်လည်း ချောင်းထဲသို့ မညှိသည့်မှ မဆင်း
ရကြ၊ တချို့က ရှောင်မြင့်ပစ်ပေါက်ကြ၏။

ပျံသွားရောက်သွားချိန်မှာ သေနတ်နှင့်
ပစ်ချိန်မရလိုက်တော့၊ ကျွဲကြီးမှာ မိ
ကျောင်းသို့ဇာနည်မြင့် ရေနက်ထဲမှာ
နှစ်ဖြုတ်သွားခဲ့လေပြီ.....

ကျွန်တို့နှစ်ဦးပါးကော့ကော့တစ်
 ဝိုက်တွင် လွှားပွက်၊ လွှားကွက်ကြီး
 များ ဟိုမှ သူ့မှ လိုက်လံလာရုံ
 ပျံ့လွှားမှာ မိကျောင်း ထပ်၍ လိုလို
 လိုကြား.....

သေနတ်ကို အဆင်သင့်ပြင်၍ စောင့်နေ
 မိသားစု သို့မဟုတ် ဝန်ထမ်းများ မိကျောင်း
 ကား လိုလဲလာတော့.....

ပျံ့လွှားနောက်မှာရှိနေ
 လာ စောတာထက် သစ်လွတ်
 သားများကို ဒေါသနှင့်
 ကြည့်သည်.....

ဒီကမ္ဘာကြီး
 ကျွန်တို့ကိုယ်
 ကျွန်တော်ရဲ့
 ကျေးဇူးတင်
 တောင်း.....

သူကတော့ခေါင်းတစ်ယောက်ဖြစ်၍
ခြောက်ပိုင်းခွင်ရှိသူလည်းဖြစ်၏....

အော်ဟူလေ
ကွာ...ကွာ...ထိန်း
ခြင်းကယ်မှာ
လဲ....

ဒီမှာပါ
မထီး....

ဘာလို့ဒီအောင်
ကြီးကို သွတ်ထား
တာလဲ....

အောင်ကြီးက...
မ, စိန်တယ် မထီး
တစ်နေ့လုံး ခိုလှုံမရ
ဘူး၊ ဟိုခတ်ဒီခတ်လုပ်
ခဲ့ရတယ်... ဒါနဲ့ကြီး ချစ်
လှနဲ့ထားရတယ်...

ယခုတခြားကွဲလွဲ
ကိုရခိုက်သိမ်းနေတုန်း
ဒီကောင်ကြီးဖြစ်ပြီး...
ချောင်မြတ်ပြန်ရောက
ခဲလို့ဖြစ်သွားတာပဲ...

မင်းတော၊
အလုပ်ပြုတ်တော့မှပဲ
ခိုင်းကွဲတစ်ကောင်ရဲ့
စာနဲ့ဖို့ကိုမင်းသိတယ်
မဟုတ်လား...

ဟုတ်...
ဟုတ်ကို...
သိပါတယ်...

ဗျံ့သွားအခြေအနေသီးယဉ္ဇာစေရန်...
ဇုန်နှင့်စောတာကြောင့်ဝင်လိုက်ရသမျှ...

ကဲပါလေ...
ဒါတွေအကဲပြော
မနေကြနဲ့တော့

နောက်ကိုရရမိကပြီ
ပါ။ ခုလုပ်စရာရှိတာတွေ
ဆက်လုပ်ကြတာလဲ...

ဖုံလွှာ: ပြောလိုက်သဖြင့် သစ်တော
အလုပ်သမားတွေ စခန်းဘက်ပြန်
သွားကြရဦး...

မြနိုးက မူဆောင်၊ ရေပြင်ခွေသွေး
ကွက်တွေကိုကြည့်ပြီး တဖျစ်
တောက်တောက်စကား ဆိုတာသည်...

ပြောင်ကြိုးဟာ
ကွန်တော်၊ အချစ်ဆုံး
ကောင်ကြီးပါဗျာ... ဒီ
ကောင်ကြီး ကွန်တော်
လဲ၊ ပျော့လို့ အမြစ်
ဆုံးရှုံးတာပါ...

ပါသော မြေဦးစပ်ခွဲကိုလက်နှင့်ဖျက်၍
နှစ်သိပ်ရင်း.....

ဖြစ်လာမှတော့
ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ
သတ္တဝါတစ်ခုကတစ်ခု
လို့ ဆိုထားတာပဲ...

ကျွန်တော်ကတော့
ဒီကောင်ကို အဆင်ချ
ပြီး အခြားစခန်းကို
ပြောင်းပစ်လို့ကချင်
တယ်....

ဒါ့...စောဘန်နော်..
ဒီလောက်တောင်လဲမလုပ်ပါ
နဲ့ဦးလေ၊ ကျွန်တော်တို့ပထမဆုံး
လုပ်သင့်တာက ဓာဒီမီကျောင်း
ကို သုတ်သင်ဖို့.....

ခက်တာယ်ဆရာ.....
မနှစ်ကလဲ ဒီကောင်ကြီးကို
မယ်ယတ်ခွဲပြီးပြီ..ဒါလေမယ်...
ဒီနှစ်ညနေပေါ်လာဩနတာယ်

ဘယ်လို ဘယ်လိုပစ်သတ်
ခွဲပြီးပြီ၊ ဒီနှစ်ညနေပေါ်လာတာယ်
ဟုတ်လား... ဒါဆိုဒါဒီကောင်
ကြီး မသေဘဲဘူးပေါ့.....

သေခွဲပြီးလား ဆရာ
ရယ်...သေပြီးမှ ဒီနှစ်
ထပ်ပေါ်လာတာ...

အို.....
ရယ်ကုန်ပြီ...

မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ...
ဒီမသာဆောင်မှာမိကျောင်း
သိုက်ဆိုတာမှီတယ်

ဘာလဲဗျာ...
မိကျောင်းတွေပုတ်၊
ဒါသိုက်လား...

မဟုတ်ပါဘူးဆရာ...
ဟိုလေ..ဘာပြောရမလဲ..
ခွာဆောင်သိုက်လို့လို့ ဘာ
လို့လို့လေ၊ ဆရာရယ်...

ဟာဗျာ...ဒီခေတ်
ကြီးထဲမှာ ခင်ဗျားက
အတွေးခေါင်နေရမှာလား...

ဗွား၊ မယုံသာဖြင့်
အမြစ်တင်သင်္ကေတ
ပြောလို့ကစဉ်...

သူရပ်နေသည့်နေရာရှိ အပေါ်တက်မည့်အတွက်
ကြိုးတစ်ကိုင် ကျိုး၍ သူ့ တစ်ဘက်တစ်ဘက် ကျလာသဖြင့်
သူ ခုန်ကန်လိုက်ရသည်.....

၂၉

စောစောက သူရပ်နေခဲ့ရာမှာ
ကျောက်ချပ်ကျောက်သွားများ
အဖြာဖြာ မြစ်ကမ်းသို့လှေ
သာ ခြံနေသည့် ဆိုလျှင် စာသည်
သားစရာ.....

မေး-စီး...
 x x x x x x x
 x x x x x x x
 x x x

စောဘဝဇာတ်မှာ
 အာသာကြောက်
 ခွံထိတ်လန့်ဟန်
 လိုနေသလို...ဖြူ
 ဦးမှာလည်း
 အထစ်ထစ်
 အငေါငေါဖြင့်
 တတွတ်တွတ်
 ခွတ်ဆိုနေမိ...

မသိကျိုးကျွန်
 အမှိုက်အမက်ခွင့်
 ပျက်တော်မူပါ...

စောဘဝကပါ
 ဝမ်းဗိုက်တည်း
 အသနားခံနေ
 သဖြင့်....

ကိပါဗွား....
 လာကြပါ-ဆင်ဗွားတို့
 လုပ်တာနဲ့ ကျွန်တော်...
 သက်သက်မို့ အမှိုက်
 အမှိုက်ဖြစ်ပွားဖြိုး...